STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 21802
27 juli
2015

Beslissing op verzoek tot verlenging van de opsporingsvergunning Peel, Ministerie van Economische Zaken

DGETM/EM/15092309

Geachte heer De Beer,

Op 11 december 2013, ETM/EM / 13215158, hebt u een aanvraag tot verlenging van de opsporingsvergunning voor het gebied Peel ingediend. U hebt daarbij aangegeven dat de ontwikkelingen rond de opsporing van schaliegas zodanig zijn geweest, dat het tijdvak waarvoor aan Hexagon Energy B.V., hierna Hexagon genoemd, een opsporingsvergunning is verleend, onvoldoende is gebleken om de activiteiten waarvoor de vergunning gold te voltooien. Dit leidde er naar uw mening toe dat voor Hexagon de situatie van artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet was ingetreden, d.w.z. dat het in de vergunning vastgestelde tijdvak onvoldoende was om de activiteiten, waarvoor de vergunning gold, te voltooien. Om deze reden zag Hexagon zich genoodzaakt mij te verzoeken om de geldigheidsduur van de opsporingsvergunning te verlengen.

Naar aanleiding van uw verzoek heb ik met mijn besluit van 7 oktober 2014, kenmerk DGETM-EM / 14144817 de gevraagde verlenging van de opsporingsvergunning verleend voor zover het nodig was om te voorkomen dat de lopende opsporingsvergunning teniet zou gaan voordat ik na afronding van de beoogde Structuurvisie Schaliegas op uw aanvraag van 11 december 2013 zou hebben beslist. Onderdeel van mijn besluit van 7 oktober 2014 was dan ook de eerdere afspraak met Hexagon om geen gebruik te maken van de opsporingsvergunning in afwachting van de uitkomst van de resultaten van de lopende onderzoeken, de structuurvisie en plan-MER over de winning van schaliegas. Het betrof daarom een formele verlenging voor zover die nodig was om te voorkomen dat de lopende opsporingsvergunning verloren zou gaan zolang nog niet inhoudelijk op de gevraagde verlenging zou zijn beslist. Ik heb daarom in mijn besluit van 7 oktober 2014 aangegeven dat ik opnieuw op uw aanvraag tot verlenging zou beslissen na de uitkomsten van de structuurvisie en de onderzoeken en het daarop gebaseerde beleid.

Inmiddels zijn de onderzoeksrapporten over schaliegas uitgebracht. De onderzoeken maken inzichtelijk dat er nog diverse onzekerheden en kennisleemten zijn waardoor de milieueffecten, opbrengsten en kosten bij proefboringen en daadwerkelijke winning nog lastig te kwantificeren zijn. De maatschappelijke kosten zijn in de onderzoeken daarom niet gekwantificeerd.
Belangrijke kennisleemtes en onzekerheden die ten aanzien van schaliegas in de onderzoeken worden genoemd zijn:

- de aanwezigheid en de eigenschappen van de schalielagen in de Nederlandse ondergrond;
- het wel of niet aanwezig zijn van breuken in de diepe ondergrond en de vraag of deze breuken doorlopen tot in de bovenliggende lagen;
- onduidelijkheid over de doorlaatbaarheid van de gesteentelagen direct boven de schalielagen en de bovenste gesteentelagen waaruit men water kan winnen;
- gebrek aan kennis over de migratie van boor- en frackvloeistoffen en methaan en onzekerheid over de gevolgen van het vrijkomen van boor- of frackvloeistoffen in de ondergrond bij een put die niet degelijk is. Kennis hiervan is nodig om het risico op mogelijke effecten op de grondwaterkwaliteit nauwkeurig in te schatten.

Door het ontbreken van deze kennis en zekerheden zijn de effecten op dit moment alleen met een mate van onzekerheid te bepalen. Een zorgvuldig besluit over vergunningverlening voor opsporing en winning van schaliegas voor commerciële doelen vereist specifieke gegevens uit de schalielagen van de Nederlandse diepe ondergrond, zeker in het licht van de mogelijke risico’s en de maatschappelijke gevoeligheden.

Mede op basis van die onderzoeksrapporten heeft het kabinet besloten dat het Energierapport 2015 een integrale visie op de verduurzaming van de energievoorziening in Nederland zal geven. Hierbij zal ook worden ingegaan op de positie die schaliewinning kan innemen. Indien uit het Energierapport blijkt dat het wenselijk is schaliegas als optie niet uit te sluiten, zal daarvoor langdurig nader onderzoek worden verricht. In dit verband heeft het kabinet aangegeven dat commerciële opsporing en winning van schaliegas de komende vijf jaar niet aan de orde is. Ik verwijs u hiervoor ook naar mijn brief de dato 10 juli 2015 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal over dit onderwerp.

Uit het bovenstaande beleid volgt -onder meer- dat bestaande vergunningen gericht op de opsporing

van schaliegas niet zullen worden verlengd. De verlenging als bedoeld in artikel 18, derde lid, van de Mijnbouwwet is gericht op het voltooien van de activiteit waarvoor een opsporingsvergunning is verleend en gebleken is dat het in die vergunning gestelde tijdvak onvoldoende is om de activiteiten waarvoor de vergunning geldt, te voltooien. Nu nog niet is bepaald wat de positie van schaliegas zal zijn in de verduurzaming van de energievoorziening en in ieder geval de komende vijf jaar geen commerciële opsporing en winning van schaliegas aan de orde zal zijn, kan de voltooiing van de activiteiten waarvoor de verlenging van de vergunning is aangevraagd, niet binnen een redelijke termijn worden uitgevoerd.

Uit het bovenstaande vloeit voort dat ik op uw aanvraag van 11 december 2013, besluit dat ik de opsporingsvergunning Peel van 16 november 2009, ET/EM/ 9212986, niet verleng.

Hoogachtend,

De Minister van Economische Zaken,
H.G.J. Kamp

Tegen dit besluit kan degene wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken binnen 6 weken na verzending van dit besluit een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Minister van Economische Zaken.